

Koelproblemen met de Volvo Penta MD17C motor (deel 1)

Hierbij een waar gebeurd verhaal wat ons best heeft bezig gehouden.



We hebben 5 jaar gevaren met onze Albin 25 met daarin de MD17C motor. Drie jaar geleden is een andere motor gemonteerd. Het varen met de oude motor ging best fijn, behalve dan dat we elk jaar wel een paar maal een wonderlijk maar toch heel vervelend probleem hadden.

Op de meest onverwachte momenten tijdens het varen liep opeens de motortemperatuur heel snel op naar ongeveer 100 graden en het alarm zoemertje begon, zodat we direct moesten stoppen. Het is gebeurd in het Amsterdam-Rijnkanaal, in het kanaal door Zuid-Beveland en op de Lek, vlak bij de kruising met de Noord, en op meer van dat soort lastige plaatsen.

We weten nog steeds niet zeker wat de oorzaak was, hoewel we uiteraard aan verschillende Volvo-Penta monteurs raad hebben gevraagd en zelf het nodige hebben gesleuteld. Jammer genoeg bestond toen deze Albin 25 Site nog niet, we zouden dan aan andere Albin vaarders om raad hebben kunnen vragen. Een monteur laten zoeken ging eigenlijk niet omdat er bijna altijd niets aan de hand was. Het gebeurde altijd als de motor na een uur of zo op werktemperatuur gekomen was.

Als de storing optrad bleef er koelwater uit de uitlaat komen. (mogelijk iets warmer of iets minder grote hoeveelheid?) Als we voorzichtig op stationair toerental doorgingen ging de temperatuur, dacht ik, soms iets omlaag, maar bleef erg hoog. We moesten het er wel op wagen om met stationair toerental uit het vaarwater van de grote schepen te geraken. Maar gaf je meer toeren dan ging het gelijk weer verkeerd. Uiteraard hebben we de wierpot met deksel, de impeller en pompdeksel en alle slangenklemmen en ook de warmtewisselaar en thermostaat terdege gecontroleerd. Vanzelf ook het smeerolie- en koelvloeistofpeil. Het gekke was dat na zo'n controle, die mede omdat de motor erg warm was, minstens anderhalf uur duurde, de motor weer prima in orde was tot over een maand of een half jaar of Je begrijpt dat we het sleutelen toen niet zomaar op het Amsterdam-Rijnkanaal konden doen. We konden toen gelukkig naar een zijkanaal kruipen.

De vorige eigenaar heeft de boot nieuw gekocht in 1978 met directe koeling en er later met een ombouwpakket interkoeling van gemaakt. We hebben van hem de ombouwinstructies gekregen die conform zijn toegepast. Het is achteraf gezien inderdaad erg eigenwijs dat we hem, (een heel aardige man), nooit naar zijn ervaring hebben gevraagd t.a.v. dit probleem, maar we wilden zelf onze weg vinden.

In de Waterkampioen hadden we wel eens iets gelezen over koelingsproblemen met andere bootmotoren, we dachten dat het ging over Peugeot motoren. Er werd geadviseerd om een circa 3 mm groot gaatje te boren in de zijkant van de thermostaat balg (te positioneren aan de bovenzijde) om te voorkomen dat ter plekke lucht zou kunnen blijven hangen. Na overleg met een Volvo-Penta monteur, die dacht dat dit zeker niet zou kunnen schaden, hebben we dit ook gedaan bij onze motor.

Het ging na deze operatie enkele maanden goed. Te kort eigenlijk om voldoende zeker te kunnen zijn dat het probleem was opgelost. Daarna hebben we een nieuwemotor ingebouwd.

U denkt natuurlijk dat het is gedaan omdat we bang waren dat het probleem weer zou opduiken? Dat is echt niet zo!

Er waren doorslaggevende andere redenen. Maar nog steeds intrigeert ons de vraag wat het nu eigenlijk is geweest?

Ten overvloede wellicht nog dit: de nieuwe motor heeft dit probleem niet, hoewel koelwater inlaatschelp, bodemafsluiter, wierpot en uitlaatsysteem gelijk gebleven zijn.

Mathijs van der Meer.
Boot naam: M & R
Ligplaats: Kamerik.

VERSTOPTE KOELWATERTOEVER REPAREREN MET EEN FIETSPOMP (Deel 2) (december 2007)

Wij waren in die heel warme zomer van 2006 met onze Albin-25 vanuit Schoonhoven, onze thuishaven, via Arnhem en Eefde naar Almelo gevaren en vandaar over het kanaal Almelo- De Haandrik naar Gramsbergen. Dit is overigens best een aardig kanaal om te varen en ook Gramsbergen en omgeving zijn de moeite waard, vooral als je fietsen aan boord hebt. Na een paar dagen zijn we via Coevorden naar de Verlengde Hoogeveense Vaart gevaren.

Daar moesten we een half uurtje wachten voordat de eerste brug richting Hoogeveen opende.

Er lagen nog een paar motorboten te wachten. Met een lang en smal stuk vaarwater voor de boeg, proberen we altijd maar niet te opvallend voor in de rij te komen dan heb je geen last van de golven die de boten voor je trekken en kun je lekker rustig sturen. Ook nu lukte dat, maar het nadeel was nu wel dat ik het hele lange stuk tot Hoogeveen door een dikke, ononderbroken laag eendekroos moest ploegen. Nu moesten wij door en over de brij en maakten we schoon water voor de anderen. Pas een paar dagen later toen we Meppel verlieten liep opeens de meter die de koelwatertemperatuur aangeeft op tot de alarmgrens.

We konden nog net op stationair toerental terug naar de haven.

Bij inspectie van de wierpot bleek dat die vrijwel schoon was: alleen een paar slijmerige sprietjes en wat eendekroosjes. Toen, bij geopende wierpot de buitenboordkraan werd geopend kwam er maar weinig water naar binnen. Kennelijk bevond zich de verstopping ergens tussen wierpot en water inlaat in de bodem. We hebben eigenlijk in die circa 13 jaren die we nu varen nog nooit een vuile wierpot gehad, wat heb je aan dat ding? Nu is ons bootje voorzien van een T-stuk in het pijpje tussen de wierpot en de inlaat in de bodem. Daar een stukje slang op monteren was zo gedaan en je kon met je mond aan de slang zo hard mogelijk blazen. Dat werkte echt niet: als je keihard en lang genoeg blies kreeg je zere wangen en hoorde je heel vaag buiten de boot een paar luchtbelletjes opstijgen.

Wat nu te doen? Eerst hebben we nog met een stuk ijzerdraad geprobeerd de verstopping door te prikken, van binnen uit, door het tuitje dat aan de bronzen inlaatschelp zit, nadat we de buitenboordkraan hadden gedemonteerd. Dat hielp niets.

Van buiten uit proberen dan? Mijn vrouw houdt wel van zwemmen, maar dan met je hoofd boven water en ik eigenlijk ook. Dus buiten vandaan proberen was (nog) geen optie.

Nu bedachten we dat harder blazen door het slangetje moest helpen. De winkels in Meppel, wat overigens een heel aardige plaats is om aan te lopen, waren vlakbij. We hadden onze hand fietspomp al geprobeerd zonder succes, dus kochten we zo'n luchtbed voetpomp voor minder dan 4 euro. Zo'n ding moest toch veel meer presteren dan de vorige blaas pogingen. En inderdaad, na doorblazen was de hoeveelheid water die naar binnen liep door het open pijpje duidelijk meer. Nu eerst proefvaren en kijken wat de temperatuur doet. Ja, we konden nu iets sneller dan stationair varen, maar nog lang niet snel genoeg.

De volgende poging laat zich raden; we brachten de luchtbed pomp terug naar de winkelier, die er niets van begreep en kochten een degelijke fiets voetpomp. Die werd aangekoppeld en er werd stevig gepompt. Dit gaf een veel sterkere en langer durende luchtbellen stroom in het water buiten de boot. Weer proefvaren nu, en ja, het ging prima.

We konden weer fullspeed varen.

Toen we echter Meppel verlieten, richting Zwolle, liep toch na een uurtje de temperatuur weer op, zodat we iets vaart moesten minderen. Het zat ons toch niet lekker, omdat we over het IJsselmeer naar Amsterdam wilden en de zaken dan in orde moesten zijn. We besloten dat als we langs een jachtscheepswerf zouden komen, we zouden vragen of we met perslucht de boel door zouden mogen blazen. Er was er een in Zwartsluis en een vlakbij Zwolle. Het waren vriendelijke mensen maar konden ons niet helpen. Bij Zwolle zijn we geschut en toen kwamen we op die prachtige IJssel. Het weer was nog geweldig en er waren halverwege Kampen zulke aardige strandjes. Zwembroek aan en toen er even geen beroepsvaart was hebben we de boot vlakbij een strandje gebracht. Met een harde stoffer en met m'n hoofd onder water vond ik na enig zoeken de schelp en heb die afgeboend. Hier had je tenminste steun onder je voeten in schoon zand. Daarna bleek alles in orde en na een overnachting in Kampen voeren we de volgende morgen de IJssel uit. Maar toen we bijna buiten de pieren waren werden we gepraaid door een grote motorboot, die met pech stil lag. Er was een koelwater toevoer probleem en de vraag was of wij een sleepje wilden geven naar de Ketelhaven. Uiteraard deden we dat en hebben hen ook verteld van onze zwempartij om ons probleem op te lossen. Het leek ons niet dat ze daar veel voor voelden.

Maar wij voelden ons prima. Ons probleem was opgelost voor 9,11 euro (fietspomp) We waren redder geweest en het was nog steeds mooi weer!

We hebben die fietspomp deze zomer niet nodig gehad en hij is daarom voor een zacht prijsje te koop.

Riet en Mathijs van der Meer